

evenmin als hun Westersche collega's kenmerken zich deze Indische parvenus door goeden smaak; dat springt bij een bezoek aan onzen tempel op schrille wijze in het oog. Met felle kleuren is veel van het zuilenbeeldwerk overgeklad en op een enkele plaats zelfs goud- en zilverpapier tegen de plafondstenen geplakt. Dan voer de tempel waarlijk beter onder de vroegere heeren van Ramnad, die echter, als zoovele Indische „grands seigneurs”, door verkwisting hard verarmd zijn.

Slechts enkele, en wel de meest bekende van Zuid-Indië's reuzentempels, zijn hier vermeld. Er zijn er wel eenige tientallen van de eerste grootte. Nog altijd wordt in de Dravidische landen op dezelfde wijze gebouwd en, hoewel reeds zoolang met Westeringen in aanraking, hebben de bouwmeesters zich van elken Europeeschen invloed weten vrij te houden. Helaas is er onder het

moderne werk veel minderwaardigs; in 't bijzonder zijn soms de gopurams door de wanstaltige, grove en felkleurige pleisterbeelden, waarmee ze bedekt zijn, een gruwel voor 't oog. Wie echter zou meenen, dat de aloude, van vader op zoon overgaande, kunst is verdwenen of dreigt te verdwijnen, die overtuige zich van het tegendeel door in de tempelwerkplaatsen den steenhouwer en houtsnijder bij zijn werk te gaan gadeslaan. Dan zal hij zien, dat de oude geest nog over hen vaardig is en dat er, als ze verstandig beschermd wordt, ook voor deze Zuid-Indische bouwkunst, zooals voor Indische architectuur in 't algemeen, nog een toekomst is weggelegd *).

*) Behalve Fergusson's *History of Eastern and Indian architecture* (2e ed. 1910) is voor dit artikel geraadpleegd het ten vorigen jare verschenen: *Archéologie du Sud de l'Inde* par G. Jouveau—Dubreuil (2 vols. Paris, Geuthner).

PHOTO 8. TEPPUKULAM TE TRICHINOPOLY.